خبر

نفت ۵۸ دلار شد

● **تسنیم:** رویترز نوشت: به‌دنبال انتشار آمارهایی که نشان داد نرخ تورم مصرف‌کننده در چین، در ماه گذشته میلادی، افزایش‌یافته، قیمت نفت کاهش یافت و به ۵۸دلار و۳۶سنت در هربشکه رسید.

ادامه از صفحه ۴

پوست‌اندازی اتاق بازرگانی تهران

فاطمه دانشور و محسن مهرعلیزاده از گروه خواستاران تحول، اسداله عسگراولادی از گروه پیشگامان وفاق، کوروش پرویزیان و محمدحسین برخوردار از گروه ائتلاف بزرگ پنج نامزدی بودند که توانستند به‌صورت انفرادی از گروه‌های خود به هیات نمایندگان اتاق تهران راه یابند. این درحالی است که گروه کانون کارآفرینان توسعه‌گرا نتوانست هیچ‌یک از نامزدهای خود را در این انتخابات پیروز کند.

رای‌های ۴ رقمی

رای نخست انتخابات روز گذشته به‌نام «یحیی آل‌اسحاق» ثبت شد. او با کسب ۱۳۰۸ رای بالاترین میزان اعتماد فعالان اقتصادی پایتخت را کسب کرد و از این حیث انتخابات دوره گذشته برای او تکرار شد. وی در دوره قبل نیز با کسب بیش از هزارو۳۰۰رای، به عنوان نامزد نخست انتخابات اتاق تهران معرفی شد. آل‌اسحاق در حالی در این دوره از انتخابات بالاترین رأی را به دست آورد که بزرگان دیگری از اتاق بازرگانی پشت درهای بسته ماندند. پس از یحیی آل‌اسحاق، «پدرام سلطانی» در جایگاه دوم آرای انتخابات اتاق تهران ایستاد. او که از مدت‌ها قبل گروه ائتلاف برای فردا را تشکیل داد، خود را برای دور تازه‌ای از مدیریت در اتاق بازرگانی آماده می‌کرد و حال با پیروزی بزرگ در انتخابات روز گذشته، او را باید فراتر از نایب‌رییسی چهارم اتاق ایران در دوره آتی تصور کرد. رتبه سوم برندگان انتخابات اتاق تهران به «محمدرضا انصاری» رسید؛ کسی که شرکت کیسون را جهانی کرده است و در صنعت ساخت و ساز یکی از بزرگان ایران به حساب می‌آید. «محسن خلیلی عراقی» که از وی به عنوان پدر صنعت ایران یاد می‌شود نیز توانست رتبه نخست گروه صنعت را کسب کند. «مسعود خوانساری» نیز که در کنار پدرام سلطانی به عنوان لیدر گروه ائتلاف برای فردا شناخته می‌شود در این انتخابات بیش از هزار رای کسب کرد و با این ذخیره بالا از آرا، به آینده اتاق بازرگانی می‌اندیشد.

جاماندگان اتاق

این انتخابات اما ناکامان بزرگ هم کم نداشت. در حالی که اسداله عسگراولادی توانست همچنان رای کافی فعالان اقتصادی را پشت سر خود داشته باشد، دیگر همراهان وی از ادامه حضور در اتاق بازرگانی بازماندند. کمتر کسی تصور می‌کرد که علا میرمحمدصادقی در این دوره از پارلمان اتاق تهران خداحافظی کند اما او آرای لازم برای تداوم حضورش در اتاق را به دست نیاورد. علینقی خاموشی نیز سرنوشتی مانند علا میرمحمدصادقی پیدا کرد و او نیز پس از هفت دوره حضور مستمر در اتاق بازرگانی یکی از ناکامان بزرگ این انتخابات لقب گرفت. محمدرضا بهزادیان نیز که در دوره ششم در جبهه مقابل علینقی خاموشی قرار داشت و اختلافات این دواتاق بازرگانی را به حاشیه برده بود، در این دوره جایی در میان ۴۰نماینده بخش‌خصوصی پیدا نکرد. او و خواستاران‌تحول شکست بزرگی را در این انتخابات تجربه کردند. سیدحمید حسینی که یکی از کرسی‌های هیات‌رییسه اتاق تهران را در دوره هفتم در اختیار داشت، از ادامه حضور در اتاق بازرگانی بازماند. برخی معتقدند که اصرار وی بر همراهی با محمدرضا بهزادیان و گروه رو به اضمحلال رفته خواستاران‌تحول، دلیل ناکامی مرد کرمانی اتاق تهران است. ناکامی در این انتخابات تنها برای یک گروه خاص به یادگار نماند و دیگر باسابقه‌های اتاق بازرگانی نیز طعم شکست را در انتخابات هشتم چشیدند. کمتر کسی پیش‌بینی می‌کرد ابراهیم جمیلی و مسعود دانشمند جایی در هیات نمایندگان دوره آتی نداشته باشند اما این دویار دیرین نیز به جرگه ناکامان پیوستند. محمدرضا بهرامن، مجیدرضا حریری، جمشید عدالتیان، شاهرخ ظهیری، توفیق مجدپور و ابوالحسن خلیلی از دیگر بازمانده‌های این انتخابات بودند که جای خود را به کارآفرینان و بازرگانان دیگر دادند. به هر حال، انتخابات هشتمین دوره هیات نمایندگان اتاق تهران به پایان رسید و اگر این انتخابات برای بسیاری از چهره‌ها ناکامی به همراه داشت اما چهره‌های تازه‌ای را به جامعه بخش‌خصوصی معرفی کرد. کسانی که اگرچه در کسوت و جایگاه خود نام و اعتبار ویژه دارند، اما حال با ورود به هیات نمایندگان اتاق تهران قصد دارند در قالب یک گروه و تیم اتاق بازرگانی فردا را متحول کنند. انتخابات اتاق تهران نشان داد که می‌توان الگوی مدرن و تازه‌ای را از مشارکت تا پیروزی رقم زد؛ اتفاقی که می‌تواند الگویی برای سایر انتخابات در کشور باشد.

توان چانه‌زنی کارگران بسیار نازل است

ادامه از صفحه ۴

عطاردیان: آقای مالجو پیش از آنکه بگوییم در این شرایط چه باید کرد، همه را رد کردند. از نظر من راه‌حل آن است که تولید و بازتولید و رونق و درنهایت توسعه ایجاد شود، اما به عقیده آقای مالجو چنین امری نامحتمل است. من ۵۶سال است کار می‌کنم، اما همیشه با مانع روبه‌رو بوده‌ام. دراین‌شرایط هرتولید سالمی با مشکل و مانع روبه‌رو است، اما راهی جز ادامه این روند در مقابل نداریم. راه‌حل آن است که تلاش کنیم و آنچه از ما گرفته‌اند را بازپس بگیریم. وقتی که ۲۰سال پیش کانون کارفرمایی را با حضور فعالان بخش‌خصوصی و نه حتی یک‌عضو دولتی و نیمه‌دولتی ایجاد کردیم، برای بهبود وضعیت تلاش کردیم، اما دولت نهم این کانون را منحل کرد که ما چهارسال مقاومت کردیم و این عمل آنها را محکوم کردیم. طبق اصول سازمان جهانی کار، ترکیب پیشرفت جامعه، سه‌جانبه‌گرایی و کار شایسته است که در برنامه سوم و چهارم به آن اشاره شد، اما به اجرا درنیامد. برای این منظور باید مبارزه‌ای مسالمت‌آمیز را در پیش گرفت.

مالجو: تعبیر اصلی من این بود که به‌لحاظ ساختاری که در آن قرار گرفتیم، امکان این کار نامحتمل است.

عطاردیان: هرکاری راهی دارد. پس چگونه کشور را به توسعه برسانیم؟ راه پرسنگلاخ و مشکلی است که ما و نسل بعد باید آن را ادامه دهیم. در شرایط فعلی که دولت اعتدال و تدبیر و امید روی کار است، با ما مشورت می‌کنند، اما درنهایت هرگونه خواستند عمل می‌کنند، هرچند قصد یاری‌رسانی دارند، اما این دولت تحت‌فشارهای بیرونی قرار دارد. اکنون باتوجه به این شرایط، با کارگران به گفت‌وگو نشسته‌ایم و شرایط را تشریح کردیم تا به‌دلیل منافع مشترک خود، درمقابل مشکلاتی که پیش‌روی ماست، متحد شویم و به یاری دولت برویم تا بر مشکلات خود فائق شود. اکنون زمان دعوای کارگر و کارفرما نیست. بگذاریم وضع که بهتر شد مشکلات بین این دوبخش را حل می‌کنیم. اکنون نیاز به روشنگری مردم برای درک این شرایط نامساعد است، زیرا آنها می‌توانند مسیر را تغییر دهند. درحال‌حاضر حدود ۱۱میلیون‌کارگر که به‌همراه خانواده‌ها حدود ۳۵میلیون‌نفر از اعضای جامعه را تشکیل می‌دهند با دو تا سه‌میلیون‌کارفرمایی که وجود دارند و به‌همراه کشاورزان و پیشه‌وران که درمجموع اکثریت جامعه را تشکیل می‌دهند، در این منافع شریک‌اند. روشنگری مردم و آشناکردن آنها با حقوق خود و آگاهی‌بخشی در مورد اینکه بخش‌خصوصی در شرایط نامساعدی است، چاره این مساله است.

آقای بقاییان، باتوجه به اینکه در شرایط کنونی هزینه‌های زندگی برای قشر کارگر بسیار افزایش یافته، جامعه کارگری با چه مشکلات دیگری روبه‌رو شده است؟

بقاییان: به عقیده من اگر شرایط به این نحو ادامه پیدا کند و سیاستی برای بهبود شرایط اتخاذ نشود، مطمئن باشید در آینده نزدیک نیروی کار متخصص در کشور وجود نخواهد داشت، زیرا اشتغال به شغل‌های بدون تخصص، مثلا یک پیک‌موتوری باحداقل ۵۰هزارتومان درآمد در روز، سه‌برابر حداقل حقوق یک‌کارگر در یک شهرک‌صنعتی، درآمد خواهد داشت، این درحالی است که اکنون در شهرک‌های صنعتی‌ای که کمی دورتر از مرکز شهر قرار دارند، تعداد کارگران کاهش یافته است. کارگر وقتی مشاهده می‌کند هزینه زندگی را باید روزانه پرداخت کند، نمی‌تواند در انتظار دستمزد پایان ماه بماند، آن‌هم اگر مزدی دریافت کند! اگر معیشت کارگر در یک‌شیفت‌کاری تامین نشود، مجبور به کار در دو تا سه‌شیفت اضافه‌تر است که این امر باعث می‌شود اشتغال افراد دیگر جامعه به خطر بیفتد. در دورترین نقاط کشور در استان سیستان‌وبلوچستان براساس حداقل‌های مصرفی، یک‌فرد تنها برای اینکه زنده بماند، یک‌میلیون‌و۴۰۰هزارتومان نیاز دارد. این رقم با حداقل دستمزد کارگران فاصله بسیار زیادی دارد، بنابراین کارگر مجبور است دو تا سه‌شیفت کار کند تا بتواند این هزینه را جبران کند. دراین‌صورت دیگر صددرصد توان کارگر دراختیار کارفرما نیست که بتواند بهره‌وری را در مجموعه بالا ببرد. ازسویی دو یا سه‌شغله‌بودن فرد، وضعیت اشتغال کشور را به خطر می‌اندازد. کارگروه‌های مزد در سراسر کشور به رقم دومیلیون‌و۳۹۰هزارتومان برای معیشت یک‌کارگر رسیده‌اند، چراکه طبق تبصره دو، ماده۴۱ قانون کار، دستمزد باید معیشت خانوار چهارنفره را براساس استاندارد جهانی تامین کند. سالیان گذشته این رقم تنها براساس شاخص تورم تعیین می‌شد که واقعی‌بودن آن نیز محل پرسش است. به‌عنوان‌مثال نان که قوت اصلی قشر کارگری است، ۳۴درصد گران می‌شود، اما درصد تورم قبل و بعد از آن هیچ تغییری نکرده است! همیشه این نقد بوده که دولت‌های قبلی عددسازی می‌کردند، اما به عقیده من دولت حاضر نیز مانند دولت‌های قبلی در بیان آمارها عددسازی می‌کند. ما کارگرها از هیچ‌دولتی روی خوش ندیدیم. اصلاح‌طلب، اصولگرا، میانه‌رو نیز تفاوتی نمی‌کند، هیچ‌یک از دولت‌ها برای قشر کارگری قدم برنداشته و اکنون نیز امید نداریم که حقوق و مزایای خود را به گردن دولت بیندازیم، چون دولت همواره بدقولی می‌کند. سال گذشته آقای ربیعی، وزیر کار، قول داد با سبد کالا، قدرت خرید کارگران را جبران می‌کند که پس از یک‌مرحله متوقف شد. در جلسات شورای عالی کار بحثی مطرح شد که دولت براساس آن بخشی از معیشت را بدون دخالت کارفرما، برعهده گیرد که دراین‌راستا هیچ‌اقدامی ازسوی دولت انجام نشد. ازسویی باید به مزد به‌عنوان مقوله‌ای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی نیز نگریست. وقتی یک‌کارگر مجبور است برای تامین معاش خود و خانواده خویش کل روز را بیرون از منزل سپری کند، نمی‌تواند در تربیت فرزند خود نقشی داشته باشد و آن فرزند با حضور در مدرسه و دانشگاه، در کنار اقشار دیگر جامعه خواهد زیست که تاثیرات روانی بسیاری را از یکدیگر خواهند پذیرفت. در ستاد بهره‌وری تاثیر اقلام مختلف را در مزد کارگر بررسی کردیم که در بهترین حالت تاثیر مزد در قیمت تمام‌شده تنها ۱۰درصد بود. در جلسه آخری که با حضور سه‌وزیر کار، اقتصاد و امور دارایی و صنعت برگزار شد، آقای طیب‌نیا تمامی این مسایل را در کنار مزد قرار داد که مورد انتقاد ما قرار گرفت. نمی‌توان مزد کارگر را در کنار دیگر مشکلات اقتصادی کارفرما قرار داد، درحالی‌که این مهم مقوله‌ای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است و قابلیت مقایسه با عوامل دیگر را ندارد. در قانون حق اعتراض برای تشکل‌های کارگری مانند دیگر تشکل‌ها در نظر گرفته شده، اما سال‌هاست این حق اعتراض از ما گرفته شده و حداقل خواسته که تجمع در ۱۱اردیبهشت، روز جهانی کارگر است نیز از ما گرفته شده است. قبل از سال۸۷، در شورای‌عالی کار اگر قرار بر تصویب مصوبه‌ای بود، امضای هر سه‌گروه پای آن الزامی بود، اما در سال۸۷، مجلس آیین‌نامه‌ای را تصویب کرد که براساس آن تصویب هرمصوبه در شورای‌عالی کار براساس حد نصاب امضاهاست که دراین‌صورت، حتی اگر سه‌نفر از نمایندگان کارگری هم پای مصوبه این شورا را امضا نکنند هم به تصویب می‌رسد. درحال‌حاضر نیز به احتمال زیاد به‌دلیل اختلافات شدیدی که بین نمایندگان کارگری با دولت و نمایندگان کارفرمایی وجود دارد، پای این مصوبه را امضا نخواهیم کرد، زیرا در حدود ۱۰جلسه که سه‌جلسه آن رسمی و باقی غیررسمی بود، هنوز توافقی حاصل نشده است. در این جلسات آقای طیب‌نیا اصرار داشت سال آینده شاید نرخ تورم چهار تا پنج‌درصد نیز کاهش یابد و می‌خواهند افزایش دستمزد پایین‌تر باشد. براساس آخرین آمارها، میزان مصرف مواد غذایی در بخش کارگری از سال۸۳ تاکنون فوق‌العاده سیر نزولی داشته، به‌عنوان‌مثال مصرف نان در سال۸۳ برای یک‌خانوار چهارنفره، ۵۰۰کیلوگرم بود، اما درحال‌حاضر به ۳۵۰کیلوگرم در سال۹۳ رسیده است! این ضعف اقتصادی در مسایل اجتماعی نیز تاثیرگذار بوده، به‌طوری که طبق آمارها در دوسال گذشته، آمار طلاق به‌دلیل مشکلات اقتصادی به‌شدت افزایش یافته است. مزد به تعبیر قانونی به این معناست که در کنار معیشت، پس‌انداز نیز صورت گیرد، اما ما می‌گوییم همان معیشت حداقلی قبلی را به ما بازگردانید! ۳۶۶هزارتومانی که براساس پژوهش‌های کارگروه مزد به‌دست‌آمده، عددی است که فاصله معیشت قبلی را با معیشت کنونی که با حداقل مزد امسال به‌دست می‌آید، نشان می‌دهد؛ یعنی دراین‌میان ۳۶۶هزارتومان قدرت خرید کارگران کاهش یافته که حداقل دستمزد نمی‌تواند آن را جبران کند.

شما در گفته‌های خود بر این مساله تاکید کردید که به دولت اعتماد ندارید، از طرفی برمشکلات کارفرمایان نیز صحه می‌گذارید، پس چگونه قصد دارید قدرت خرید کارگران را جبران کنید؟ پیشنهاد شما چیست؟

بقاییان: به عقیده من اکنون دولت با کارفرمایان طرف است. دولت با معافیت مالیاتی می‌تواند مشکلات کارفرمایان را رفع کند، تهاتر بدهی‌ها با طلب‌های کارفرمایان نیز دراین‌راستا قرار می‌گیرد. ما معتقدیم دولت نباید کارگران را با خود روبه‌رو کند، باید از طریق حل مشکلات کارفرمایان، مشکلات معیشت ما را حل کند. دراین‌صورت نمایندگان کارگری در شورای‌عالی کار راحت‌تر می‌توانند حق واقعی خود را از کارفرمایان طلب کنند. به‌عنوان‌مثال در جلسات اخیر تاکید روی این مساله بود که حق مسکن را به میزان قابل‌توجهی افزایش دهیم، اما این مساله باید در هیات وزیران به تصویب برسد و جزو وظایف شورای‌عالی کار نیست، بنابراین تضمینی نیست که دولت در سال آینده چنین اقدامی کند. دراین‌شرایط حداقل دستمزدی که قرار بود از دولت دریافت کنیم، به‌خاطر احتمال افزایش حق مسکن که ممکن است در هیات وزیران مورد پذیرش قرار نگیرد از بین می‌رود و حقوق کارگران پایمال می‌شود. دولت کمکی به ما نمی‌کند، شاید اگر دولت کارگران و کارفرمایان را به حال خود بگذارد، زودتر به نتیجه برسند.

عطاردیان: درحال‌حاضر کارفرمایانی که دچار مشکل تولید هستند با کارگران خود کنار آمده‌اند. شرایط کنونی به‌نحوی شده که این دوبخش به‌هم وابسته شده‌اند. در شرایط فعلی کارفرمایان با کارگران هماهنگ و هردو به فکر مشکلات تولید هستند. اکنون اگر کارفرمایان بتوانند حداقل معیشت کارگری را تامین کنند و در کنار آن سودآوری نیز داشته باشند، کارگری که آموزش‌دیده و جزو سرمایه‌های کارفرما محسوب می‌شود را در کارگاه نگاه می‌دارند. باید به آینده امیدوار بود و به دولتی که حسن‌نیت دارد، کمک کرد تا موانع را از سر راه تولید بردارد.

آقای مالجو، به عقیده شما به‌عنوان یک اقتصاددان چگونه باید قدرت خرید کارگران را در این شرایط جبران کرد؟

مالجو: تنها راه‌حل کوتاه‌مدت برای پرکردن شکاف بین حداقل مزد و خط‌فقر عبارت است از افزایش قابل‌توجه حداقل دستمزد به سطحی که امکان چرخاندن چرخ زندگی خانواده‌های کارگری پدید آید. شورای‌عالی کار نه فقط طبق ماده۴۱ قانون کار باید به اندازه تورم، سطح حداقل دستمزد را افزایش دهد، بلکه باید کل شکافی را که در گذر سال‌ها بین معیشت حداقلی یک‌خانوار شهری و حداقل دستمزدها پدید آمده، از بین ببرد. شما گفتید باتوجه به اینکه با شرایط موجود این امکان فراهم نیست چه باید کرد، اما من معتقدم که در همین شرایط باید این شکاف حذف شود، ولی این مساله به‌این‌معنا نیست که پیش‌بینی می‌کنم این مشکل در همین دوره شورای‌عالی کار برطرف می‌شود. خیر، این اتفاق نخواهد افتاد. نکته کلیدی آن است که چرا این اتفاق نمی‌افتد؟ بخشی از این پاسخ آن است که توان چانه‌زنی کارگران هم به‌لحاظ فردی و هم به‌لحاظ جمعی بسیار نازل است. برای حل بنیادین این مساله باید به‌سمت افزایش قدرت چانه‌زنی کارگران رفت. به‌این‌معنا باید عواملی که باعث کاهش قدرت چانه‌زنی آنها شده را مهندسی معکوس کرد. در اینجا اشاره مستقیمی به پنج‌نوع سیاست‌گذاری دارم که تشکل‌های رسمی کارگری باید روی این پنج‌سیاست متمرکز شوند؛ نخست، مهندسی معکوس پروژه موقتی‌سازی نیروی کار. امروز بیش از ۹۰درصد قراردادهای کاری، قراردادهای موقت است چه در مشاغلی که ماهیت موقت دارند و چه در شغل‌هایی که ماهیت دایمی دارند. سوای مشاغلی که ماهیت موقت دارند، باید به‌سمتی حرکت کنیم که اگر شغلی ماهیت دایم دارد، قرارداد آن نیز دایم باشد؛ یعنی ۹۰درصد قرارداد موقت، تبدیل به ۹۰درصد قرارداد دایمی شود، تقریبا شبیه به وضعیتی که در سال پایانی جنگ داشتیم. دوم، انحلال تمام‌عیار شرکت‌های پیمانکاری تامین نیروی انسانی که در مقام میانجی‌ها و دلالان نیروی کار میان کارفرمایان دولتی و خصوصی و شبه‌دولتی ازیک‌سو و کارگران ازسوی‌دیگر قرار گرفته‌اند. گروه‌هایی که به‌دلیل آشنایی با چم‌وخم مسایل حقوقی، اداری و سیاسی به‌نفع کارفرمایان و به‌ضرر کارگران قراردادهای کارگری را منعقد می‌کنند و برای این خدمت‌رسانی به کارفرماها، مبالغی را از آن خود می‌کنند که می‌توانست تمام و کمال تبدیل به دستمزد کارگران شود.

ادامه در صفحه ۱۵

محمدرضا بقاییان

محمد مالجو

محمد عطاردیان

گذر

توزیع سبد کالا طبق وعده

● **تسنیم:** وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اعلام این خبر که توزیع سبدهای کالایی طبق وعده‌های داده‌شده به‌طورمنظم انجام می‌شود، گفت: برای افزایش بهره‌وری و انجام فعالیت‌های مولد اقتصادی چهارصندوق بازنشستگی فولاد، تامین‌اجتماعی، عشایر و بازنشستگی کشوری به‌لحاظ سهامداری به جای ادغام فیزیکی تجمیع خواهند شد. علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: به جای ادغام فیزیکی این صندوق‌ها برای توسعه فعالیت‌ها و انجام اقدامات مولد اقتصادی، این صندوق‌ها نه به‌لحاظ فیزیکی بلکه به‌لحاظ سهامداری ادغام شده و یک‌هلدینگ مشترک میان آنها ایجاد خواهد شد. ربیعی با تاکید بر اینکه نسبت منابع و مصارف صندوق‌ها با مخاطره مواجه شده است، گفت: هم‌اکنون استخدام‌های دولتی کاهش یافته و خروجی‌ها افزایش داشته است و در کنار آن صندوق‌ها با چالش‌هایی مواجه شده است. وی افزود: بنا نداریم صندوق‌های چهارگانه با بخش خصوصی وارد رقابت شوند، بلکه برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده فعالیت‌های سودآوری در راستای حمایت از قشر زحمتکش کارگر و بازنشسته خواهد بود.

جمعه دستمزد ۹۴ کارگران نهایی می‌شود

● **مهر:** عضو شورای‌عالی کار از برگزاری نشست پایانی این شورا برای تعیین حداقل دستمزد سال آینده خبر داد و گفت: روز جمعه با حضور نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت تکلیف بسته مزد۹۴ کارگران روشن می‌شود. فرامرز توفیقی اظهار کرد: قرار است در این جلسه وزرای اقتصادی دولت و نمایندگان کارگران و کارفرمایان برای تعیین‌تکلیف بسته جدید دستمزد سال آینده کارگران حضور داشته باشند. عضو شورای‌عالی کار تاکید کرد: روز جمعه درصد افزایش حداقل دستمزد سال۹۴، حق بن نقدی، حق مسکن، پایه سنواتی و سایر مزایای جانبی مزد مشمولان قانون کار در سال آینده مشخص و اعلام می‌شود. مهم‌ترین سناریوی مطرح‌شده از سوی کارفرمایان برای افزایش حداقل دستمزد سال آینده مشمولان قانون کار، افزایش به میزان نرخ تورم ۱۵درصدی است و در یکی، دو جلسه گذشته کارفرمایان با همراهی دولت از این سناریو دفاع کرده‌اند.

FUJIFILM

فقط با گارانتی تهران فوکا

X100S

- برگزیده طراحی برتر سال 2014 از iF Design Award آلمان
- منتخب بهترین دوربین کامپکت حرفه ای سال 2014 از EISA Award
- برنده جایزه طلایی از موسسه DP Reviwe انگلیس
- برنده جایزه بهترین طراحی از کشور ژاپن
- منتخب شورای سردبیری Photo Review استرالیا
- برنده چندین جایزه بین المللی دیگر

به سبک گذشته
به قدرت فردا

تهران: فروشگاه پانوراما ۶-۸۸۷۸۵۷۲۵ / فروشگاه کمیران: ۸۸۲۰۳۲۰۰